

Πέμπτη 16 Ιουνίου, ώρα 9.30 μ.μ.

Ρεσιτάλ

WIM MERTENS

«Εγώ δεν θέλω αλήθεια, θέλω μαγεία.

Ναι, μαγεία θέλω. Αυτό αγωνίζομαι να προσφέρω στους άλλους.

Τους μεταμορφώνω τα πράγματα...»

Μιλανς Ντιμπούά

Τεν. Ουίλιαμς «Λεωφορείον ο Πόθος»

Α' Μέρος

Epic That Never Was (1994)

Circular Breathing

Multiple 12

The Land beyond the Sunset

Voo Outro

Humility

La Femme de Nulle Part

Iris

Kanaries/Night Creature

The Belly of an Architect

Close Cover

Β' Μέρος

and a selection from:

A Man of No Fortune,

and with a Name to Come (1986)

After Virtue (1988)

Strategie de la Rupture (1991)

Gnot and Echo (1993)

WIM MERTENS

ΒΙΟΓΡΑΦΙΚΟ ΣΗΜΕΙΩΜΑ

Μια πόρτα, ένα κλειδί... η δεκαετία του '80, και το πέρα από αυτήν ηχητικό στερέωμα, και η μουσική του Wim Mertens : το κλειδί για τη βασική κωδική σχέση με μια σχέση ήχων, που η εποχή και μόνον θα μπορούσε να εμπνεύσει και θα τολμούσε να επιβάλει. Την σχέση απόλαυσης και κατανόησης. Κατανόησης και απόλαυσης. Χωρίς συγκεκριμένη σειρά. Οποιαδήποτε όμως μαζί, άρρηκτα και σε συνεχή αλληλεπίδραση. Είναι ο μόνος ίσως τρόπος να αποκτήσουμε σαφή αίσθηση της θέσης και της τέχνης –και ίσως και της δικής μας θέσης– σε αυτό το τέλος του εικοστού αιώνα.

Όσο για τη μουσική του Wim Mertens παρέχει το κλειδί προς το σύνθετο μηχανισμό της, προς την «απόλαυση και κατανόηση» των δικών μας μικρών συναισθηματικών και μεθοδολογικών μυστικών.

Ο Βέλγος Wim Mertens γεννήθηκε το 1953. Άρχισε τις σπουδές του στο τμήμα Κοινωνικών και Πολιτικών Επιστημών του Πανεπιστημίου Λουβίν. Μετά την αποφοίτησή του, συνέχισε σπουδάζοντας μουσικολογία.

Ο Mertens άρχισε να ηχογραφεί το υλικό του, σχετικά αργά, στην ηλικία των εικοσοκτώ ετών. Το 1981, κυκλοφορεί το «For Amusement Only». Η μουσική εμπνευση προέρχεται από το ηλεκτρονικό δυναμικό των μικροϋπολογιστών, που υπάρχουν στα φλιπεράκια.

Ο Mertens συναντά σύντομα το γκρουπ «Soft Verdict». Αρχίζουν με συναυλίες στις Βρυξέλλες και συνεχίζουν με παραστάσεις στην Γαλλία, Ιταλία, Ολλανδία και Βρετανία. Τον Οκτώβριο του 1981, ηχογραφούν το single «At Home/Not at Home».

Το άλμπουμ «Vergessen» που κυκλοφορεί το 1982, περιλαμβάνει έξι κομμάτια για διάφορα μουσικά όργανα.

Το «Struggle for Pleasure» εμφανίζεται τον επόμενο χρόνο και μπορεί να θεωρηθεί σαν η λογική τους συνέχεια. Υπό τον τίτλο «Petite Musique de Chambre», παρουσιάζει έξι ορχηστρικά κομμάτια γραμμένα στη Νότια Γαλλία.

Στο μεταξύ, το βιβλίο του «Αμερικάνικη Μινιμαλιστική Μουσική», μεταφράζεται στα αγγλικά και στα γαπωνέζικα και εκδίδεται στο Λονδίνο, τη Νέα Υόρκη και το Τόκιο.

Το καλοκαίρι του 1984, ο Mertens ετοιμάζει τη μουσική επένδυση του «Power of Theatrical Madness», που σκηνοθετεί ο Jan Fabre.

Το διπλό άλμπουμ «Maximizing the Audience» κυκλοφορεί την άνοιξη του 1985 και είναι το πρώτο πειστήριο της στροφής του Mertens προς τη φωνητική μουσική φόρμα.

Το Δεκέμβριο του 1985, ηχογραφεί το άλμπουμ «Instrumental Songs», επτά κομμάτια για επτά σοπράνο σαξόφωνα με πλήρη ομοφωνία από έναν από τους αγαπημένους μουσικούς του Mertens, τον Dirk Descheememaker. Το άλμπουμ κυκλοφορεί από τη νέα εταιρεία Lome Amre, που στήθηκε από τον Mertens και παράγει κλασική μουσική μέσα από την εταιρεία Les Disques Du Crepuscule.

Το 1986 κυκλοφορεί το «A Man of no Fortune and with a Name to Come», έξι κομμάτια για σόλο πιάνο και φωνητικά. Ακολουθούν συναυλίες στην Γαλλία, Ολλανδία, Βέλγιο, Ιαπωνία, Αμερική και Μεγάλη Βρετανία, ενώ η ειδικευμένη στην αμερικάνικη new age εταιρεία Windham Hill, υπογράφει με τον Mertens για όλες τις αμερικάνικες κυκλοφορίες των δίσκων του.

Τον Δεκέμβριο του 1986, στην Βαλενσία της Ισπανίας συναντά τον Βρετανό σκηνοθέτη Peter Greenaway, ο οποίος του ζητά να γράψει τη μουσική για την ταινία του «Η Κοιλιά του Αρχιτέκτονα», που γυρίζεται στη Ρώμη.

Την άνοιξη του 1987 κυκλοφορεί το άλμπουμ «Eduses Me», που βασίζεται κυρίως σε μουσική για άρπα αλλά και σε φωνητικά.

Το φθινόπωρο του 1988, ο Mertens ταξιδεύει στην Ιρλανδία για το φεστιβάλ του Θεάτρου του Δουβλίνου. Και αποδεικνύει για ακόμα μια φορά το πόσο πολύπλευρος είναι, γράφοντας μουσική για το «Torchlight and Laser Beams», ένα έργο του νεαρού Ιρλανδού θεατρικού συγγραφέα Christopher Nolan.

Το 1991 είναι σημαντικός σταθμός στην πορεία του Wim Mertens. Ολοκληρώνει και ηχογραφεί, αυτό που ο ίδιος ονομάζει «έργο ζωής», την τριλογία του με τίτλο «Alle Dinghe». Επτά CD διάρκειας 5 ωρών και 10 λεπτών, βασισμένη στην λαϊκή παράδοση του Βελγίου.

Όμως και το 1992 είναι μια ιδιαίτερα δημιουργική χρονιά. Κυκλοφόρησαν και στη χώρα μας δύο ακόμη δίσκοι του, μια συλλογή με τις πιο γνωστές συνθέσεις του και το καινούργιο «Strategie De La Rupture».

Πρόσφατα κυκλοφόρησε η νέα του δισκογραφική δουλειά –σόλο πιάνο με φωνητικά– με τίτλο «Epic That Never Was/Live in Lisbon» η οποία αποτελείται από παλιότερα, αλλά και ανέκδοτα κομμάτια του.